

2.2.3. Виведення радянських військ з Афганістану

З кінця 1970-х до початку 1980-х уся земна куля була охоплена вогнем через пряму або непряму агресію комуністичних сил. За часів адміністрації Картера Радянський Союз направив близько 150 тисяч військових в Афганістан і створив там маріонетковий уряд. Комуністичні революції спалахнули в Африці – в Анголі, Мозамбіку, Ефіопії тощо. У Центральній Америці Нікарагуа слідом за Кубою також стала соціалістичною країною, і комуністична загроза підібралася майже до кордонів США. Усі ці конфлікти були, звичайно, ланками в радянській стратегії всесвітньої комунізації, і природно впливали з доктрини Брежнєва: жодна країна, яка потрапила під комуністичний контроль, не повинна бути втрачена на користь Заходу; більше того, комуністична революція повинна агресивно експортуватися в капіталістичні країни.

У відповідь на цю доктрину, президент Рейган заявив, що Америка підтримуватиме всі країни вільного світу в їхніх антикомуністичних заходах. Він також заявив, що Америка несе моральну відповідальність сприяти будь-якій боротьбі за свободу, а також підтримувати всі вільні народи та їхні організації. Навіть якщо боротьба за свободу прийняла, наприклад, форму партизанської війни, уряд США все одно був зобов'язаний підтримувати тих, хто здійснює боротьбу.

Ця мужня заява викликала шалений опір і зневагу з боку ліберальних засобів масової інформації. Проте Вашингтон Таймс підтримала доктрину Рейгана. Насправді, вона пішла ще далі, стверджуючи, що найбільш ефективна й сучасна американська зброя повинна

поставлятися таким борцям за свободу, як-от Жонасу Савімбі (лідеру антикомуністичного Народного Союзу за повне звільнення Анголи) і моджахедам в Афганістані. Вона стверджувала, що інакше вони просто не зможуть боротися проти радянських танків і винищувачів МіГ. Вона тиснула на уряд із тим, щоб він зайняв рішучу позицію щодо цього питання, і закликала його надати моджахедам портативні ракетні комплекси земля-повітря Стінгер, які дали б їм змогу збивати в Афганістані радянські МіГи та штурмові вертольоти.

Рейган щиро вітав таку пропозицію. Що саме поставило радянські війська в Афганістані на коліна, а потім змусило їх збирати клунки? За допомогою близько двохсот ракетно-зенітних комплексів Стінгерів, які починаючи з 1986 року поставлялися Штатами, партизанські сили перейшли в наступ. У цьому й полягає причина того, чому радянські війська почали відступати. Виведення військ розпочалося 15 травня 1988 року і було завершене згідно з графіком 15 лютого 1989 року. [1] Це був перший радянський відступ із часів Другої світової війни.

З початку вторгнення радянські війська понесли неприпустимо велику кількість утрат. Офіційно загинуло близько 15 тисяч радянських солдат. Кількість жертв серед афганського населення, за оцінками, склала близько 1 млн. осіб, включаючи цивільних (це близько 9 відсотків населення). [2, 3] Кількість афганських біженців у Пакистані й Ірані доходила до 5,5 млн., тоді як біженців, які залишилися в країні, було 2 млн. В афганського народу ця війна викликала велику образу на радянських людей.

Через цю поразку радянських регулярних військ, структура й компонування радянського панування стали мінятися по всьому світу. У різних театрах збройних конфліктів борці за свободу перейшли в наступ, а радянські війська почали відступати. В Анголі сили на чолі з Савімбі завдали важких утрат кубинським солдатам, яких було направлено на допомогу армії комуністичного уряду (НРЗА). Зрештою, кубинські війська були виведені.

У 1978 році, лише три роки після падіння В'єтнаму, Радянський Союз продовжував розширення свого впливу і влади в Африці, Азії, Північній та Південній Америці. Десять років по тому, у 1988 році Радянський Союз пішов на безпрецедентний крок: уперше з 1917 року він вивів свої війська з держави-сателіту. У тому ж році альтернативні, демократично орієнтовані політичні рухи стали гравцями на політичному полі СРСР і радянських сателітів – Польщі та Угорщини. З 1988 року вільна альтернативна преса почала конкурувати з «Правдою» і «Известиями». Радянський Союз відмовився від підтримки доктрини Брежнєва і національно-визвольних рухів. Натомість, нове керівництво закликала до запровадження вільної ринкової економіки і до свободи релігії.

Доктор Мун точно передбачив час падіння комунізму в промові під назвою "Шлях відновлення", яку він дав у Парижі у квітні 1972 року: «Комунізм упаде на 70-й рік свого правління. Ось значення 1978 року. Почавшись у 1917 році, комунізм зможе протриматися близько 60 років, досягнувши свого піку. Тож, 1978 рік є розмежувальним, після якого комунізм почне занепадати; на 70-му році він буде повністю зруйнований. Це так. Тому для прибічників комунізму зараз якраз час від нього відмовитися». [4]

Після сімдесяти років вражаючого розповсюдження нищівної ідеології, Радянська мрія дійсно була "повністю зруйнована". Зроблений у 1972 році прогноз доктора Муна, що в 1978 році комунізм досягне свого піку, а в 1988 році "зруйнується", виявився напрочуд точним.

За цими перемогами стоять певні жертви. 9 жовтня 1987 року кореспондент і кінорежисер Вашингтон Таймс Лі Шапіро та його звукооператор Джеймс Ліндроф були вбиті кулеметним вогнем з Радянського вертольота під час зйомок моджахедів в Афганістані. Раніше, Лі Шапіро зняв документальний фільм про борців за свободу Нікарагуа, який отримав багато відгуків у Сполучених Штатах і навіть схвалення Білого дому. Смерть застала його за зйомкою документального фільму, який мав показати світу реальність усередині Афганістану.

Кінорежисер Лі Шапіро

Кінорежисер Лі Шапіро

Смерть цих двох осіб викликала сплеск гніву в США. Таймс скористалася цією можливістю, щоб, як описано вище, рішуче заявити про необхідність поставок моджахедам передового озброєння. Це стало вирішальним чинником, який вплинув на рішення щодо постачання ракет Стінгер, що й привело до відступу радянських військ з Афганістану.

Озираючись назад, кореспондент Вашингтон таймс Том Картер зробив такий коментар: "Через сім місяців після смерті [Ліндроф і Шапіро] Радянський Союз почав виведення військ. До цього Радянський Союз ніколи не відмовлявся від захоплених ним територій. Афганістан став першою країною, з якої Радянський Союз відступив. Це, зрештою, привело до краху комунізму".

Лі Шапіро був членом Церкви Об'єднання. Цей факт є ще одним доказом того, що Церква Об'єднання, доктор Мун і Вашингтон Таймс зіграли вирішальну роль у звільненні від комуністичної ідеології. За це часто доводилося платити кров'ю.

Revision #3

Created 30 September 2022 08:03:48 by andres

Updated 3 November 2022 18:17:13 by andres